

Schrijver!

Tekst: Margriet Zuidgeest
Fotografie: Marjolein van der Lans

Aangenaam, ik ben Margriet Zuidgeest, freelance journalist, blogger, columnist en... schrijver! Dat laatste zeg ik niet hardop, maar hier durf ik het wel te schrijven. Ik ben bezig met een roman, en in deze column houd ik de R.O.O.S.-lezers op de hoogte van dit spannende zoek- en boektraject.

Wat? Spreekt u hier met een vrouwelijke Mulisch? De evenknie van Connie Palmen? Een nieuwe Hella Haasse misschien? Welnee. Vooralsnog ben ik 'aanstaand debutant', en heb dus nog niets gepresteerd in boekenland op het gebied van fictie. Maar waarom dan nu een roman? Om die vraag te beantwoorden ga ik een paar jaar terug...

Met zes vriendinnen deden we een weekendje Amsterdam. Het gehuurde appartement in het centrum was al een verhaal op zich. In de keuken, woon- én slaapkamer hield een flink aantal piepende en poepende muisjes ons gezelschap. Die ontvluchtten we zo snel mogelijk, om op een populaire plek te eindigen: de wallen. Een hilarische rondleiding van acteur Rob van Hulst zorgde voor de nodige 'weetjes' en slappe lach. Daarna stappen als vanouds – met te veel enthousiasme en te weinig slaap. Met argusogen bekeken mijn vriendinnen dat weekend het opschrijfboekje dat ik continu tevoorschijn haalde. Het resultaat mailde ik later in verhaalvorm.

De reacties van mijn vriendinnen:

Margriet Zuidgeest (42) is freelance journalist.
Ze is getrouwd en moeder van twee jongens (5 en 7).
In deze column schrijft ze over haar debuutroman.
Volg Margriet op Twitter: @margrietzuid

"Het las als Bridget Jones!"
"Ik lag blauw van het lachen!"
"Schrijf zo'n boek!"

En dat laatste wilde ik maar al te graag, al heel lang. Wat een romantiek; als een echte schrijver zou ik nachtenlang met koffie, wijn en talloze sigaretten (nouja, als ik zou roken) mijn inspiratie omzetten in smeulige, maar intelligente verhalen. Met diep respect zou men elkaar aanstoten als ik overdag gespot werd bij de supermarkt. "Niet meteen kijken hoor, maar 'ze' doet gewoon boodschappen. Ze is zó zichzelf gebleven..."

Nu de realiteit. Eenmaal begonnen met schrijven, liep ik hartstikke vast. Want een boek is geen groot artikel of een opsomming van leuke

gebeurtenissen. Gelukkig kreeg ik tips van mensen die het beter wisten dan ik. De twee belangrijkste: "Lees veel boeken in 'jouw' genre" en "Lees boeken over hoe je een boek schrijft". Zo herlas ik die beroemde Dagboeken van Marian Keyes. Prima tijdbesteding, deze eerste tip.

De tweede leek ook goed uitvoerbaar. Tot ik las wat ik vooraf moest dóen als ik een boek wilde schrijven: een plot (de verhaallijn) bedenken, het doel van de hoofdpersoon vaststellen, bepalen waar de tegenslag vandaan kwam (want zonder tegenwerking geen verhaal) en dat in een logische structuur gieten. Dat was even slikken...

Want wat te doen met mijn alles-overheersende inspiratie? Nou, die

was mooi meegenomen, maar in deze fase nog niet essentieel. Want romanschrijven bleek 'wiskunde' en techniek.

Maar de boeken hadden gelijk. Met plot, doel en tegenslag – passend in het genre – had ik een verhaal. En toen kon ik heerlijk gaan schrijven. Waarover?

Dat wordt vervolgd...